

De q̄ iob. in apoca. Vidi ciuitatē
scām iherlm nouam descēdentē de
celo ac. Hec h̄ septē plateas in
q̄b̄ ē gaudiū a leticia p̄ma pla-
tea ē splēdidissime ordinata. Nā
ipsā ciuitatē edificat altissim⁹ rex
sibi et suis amicis in decorē. unde
sternētur auro mūdissimo a lapi-
dib⁹ p̄ciosis: saphiro. carbūculo
a sinaragdo Secdo in plateis ihe-
rusalē supne sanātur oīa corpoā
gloriosissime elōy in glificatiōe q̄
āplius nunq̄ ifirmātur Nā legi-
mus de scō petro q̄ credētes po-
nebāt ifirmos in plateis citatis
a umbra q̄ sup eos venit de scō pe-
tro sanauit eos. q̄nto mag⁹ p̄ um-
brā oīpotētis dei plasmatōis oīm
rerū. et p̄ aspectū sūmi regis oēs
sanātur Tercio in platea h̄? ciui-
tatis coronabim⁹ gloriosissime Vñ
legim⁹ q̄ rex assuet⁹ fecit hoīeni
quē diligebat coronari et hōrari
in oīb⁹ plateis ciuitatis Ita xp̄s
oēs diligētes eū. Q̄rto i hac pla-
tea ciuitatis celi letissime gaudet
bimus. q̄a ibi coniugati iusti a boni
vident eoy pueros corā deo exal-
tatos aliq̄s in officō papat⁹ ep̄a-
tus p̄sbiat⁹. aliq̄s vidēt cū angel⁹
ludē in plateis iherlm ciuitatis su-
perne Vñ zach. viij. platee ciuita-
tis implebūtur infātib⁹ a puell⁹ lu-
dentib⁹ et senes. i. coniugati agratu-
lati sūt de fructib⁹. i. de pueris q̄s
ibi vidēt in dignitate Q̄nto in hac
platea celestī ciuitatis laudabit⁹
deus gloriosissime Vñ p̄s. Ciuitas.

iherlm lauda dñm deum tuū syon
ciuitas scā. Qm̄ cōfortauit seras
portarū ac. Sexto in platea ciui-
tatis supne agnoscim⁹ deū splēdi-
dissime Vñ apls Nūc videm⁹ p̄
speculū. i. in obscuritate a emigra-
te: tūc at̄ videbim⁹? facie ad faciē
Itē in cātī. Egredimī filie syō viz-
dete regē in decorē. Septio in pla-
tea hac fruim⁹ deo dulcissimē. Vñ
p̄s. Gustate a videte qm̄ suauis
est dñs bñs vir qui sperat in eo.
Ideo ait psal. Mihi adherē deo
meo bonū est a ponē in eo spem
meā. Tūc in illa citate possum cū
scīs a elcīs a angel⁹ suis ipsū eter-
nalit laudā Ergo vidēs ciuitatē
scāe destructā fleuit sup illā. viz-
dit ciuitatē h̄? mūdi i die iudicij
destructā: a fleuit super illam. vi-
dit citatē iferni vbi dānati puniē-
tur fleuit sup illā Et vidit citatē
celi a gauis⁹ ē sup illā Ad q̄ ac.

• Dñca. xi. Sermo. liij.

Vi se humiliat exaltabit⁹

Lu. xiiij. Nō q̄ supbia ē
meū viciū detestabile

corā deo et hoīb⁹ Proū. Supbiā
a arrogantia eoy detestabor a h̄
prop̄t tria. p̄o q̄a superbia oītur
ex inobediētia. vñ inobediētia cor-
dis tui extollit te in supbiā. Se-
cūdo oritur ex superbia excecatio
mētis Tercio oritur ex superbia
iuidia q̄ corā deo et hoīb⁹ odibil⁹
est. vt ecē. Ita econūso de huilitate
tria oriūtur bō p̄mis tria Nā
p̄o de huilitate orit̄ obedientia et

subiectōnis reuerētia Vñ gen. xi.
Demit agar ancilla ⁊ humiliavit se
corā dño Sedo orit̃ de humilitate
itellcūs agnōis Vñ pū. xv. Vbi
humilitas ibi sapiā. Tercio de hūi
litate orit̃ caritas q̃ expellit inuidiā
Vñ iacobo De? resistit superb et
humilib dat glām grām ⁊ caritatē
Et h̃ sex ostēdunt i h̃ euā° Tres
spēs supbie de phariseo q̃ superbe
itruuit tēplū glāndo inanit̃ de bo
nis. ⁊ tres spēs bonitatis. s. humilic
tatis de publicano q̃ paussit pecc?
suū et noluit oculos leuare qd̃ pa
tet in euāgelio hodierno

Dixit ihs ad q̃sdā q̃ in se confide
bāt tanq̃ iusti ⁊ aspiciant̃ cete
ros pabolā hāc Duo hoīes ascē
derūt in tēplū vt orarēt: vn? pha
riseus ⁊ alter publicanus? Phariseus
stās apd̃ se orabat De? grās tibi
ago. qz nō sū sic ceteri hoīes rap
tores iniusti adulteri velut etiā h̃
publicanus? Ieiuno bis i sabbato
Decimas do de oīb q̃ possideo Et
publicanus? a lōge stans et noluit
oculos leuare in celū qz reputabat
se indignū corā deo ⁊ agel: h̃ pau
tiens pecc? suū dixit. De? ppiat?
esto m̃ peccōri. h̃ de itima cordis cō
tritiōe dixit Ecce iste p̃m? māsit sic
fuit. glāndo ei de bonis suis ora
uit. h̃ iste. s. publicanus? obtinuit re
missionē oīm peccōy. Vñ ait dñs
Amē dico vob. qz h̃ descendit iusti
ficat. i. mūd? ab oī peccō in domū
suā Et idō ait cōcludēdo istā pabo
lā nob in ep̃m. Ita dico vob Qui

se exaltat humiliabit p̃ deictōez in
futura vita. Et q̃ se humiliat exalta
bit in etna vita. ⁊ sic p̃ euāgelium
Quo ad thema. Qui se humiliat
exaltabitur. Nō q̃ vera humilitas
in q̃tuor recōmendat. p̃o in natu
ris. scdō in lapidib. t̃cio i figuris
q̃rto in picturis p̃mo dico q̃ vera
humilitas cōmēdatur in naturis.
et p̃mo in qdā flore. s. viola q̃ est
pu? flos: ⁊ p̃m? int̃ flores nunci
ans estatē Ita humilitas int̃ cetas
ṽtutes ē p̃a. qz sic supbia ē radix
viciōy: ita humilitas radix virtutū
Itē viola est sic pua auis rostrū
habens ⁊ duas alas ⁊ caudā. Ita
humilitas habet os semper ad lau
dādum deum Vnde dixit in psal.
Lauda anima mea dñm. Habet
duas alas ad celestia cōtēplan
dum et de terrenis volandū. ha
bet caudā paruulā ad mortis me
moriā Itē oparat̃ in naturis rez
stelle Nā stella apparz pua. tñ di
cūt natuāles q̃ stella sit maior tō
tra Et d̃t ecē. de humili hoīe Quasi
stella matutina in medio nebule ⁊
q̃si sol in meridie ⁊ q̃si luna plena
ita ēfulget humilitas in ecclā dei Itē
humilitas in natuīs rez op̃a? lapi
dib p̃ciosis. p̃o a metisto q̃ tal̃ ē
natuē q̃ rep̃mit ebrietatē: et idu
cit sobrietatē. sic humilitas rep̃mit
supbiā q̃ se humiliat ambiciose Vñ
supbō ē q̃si ebri? ignorās seipsū.
Vñ ysa. Exp̃giscimī ebrij a vīno
superbie Secūdo humilitas op̃para
tur iaspidi q̃ fugat fātasinata: sic

huilitas transitoria q̄ sūt sicut somnia. qz dicit eccl̄. de supbo Cor tuū fantasias patit̄ Tercio huilitas opat̄ saphiro Nā sic saphir? re p̄mit tumores: ita huilitas irā Vñ d̄t paul? ad cor̄. Huilitas nō inflat̄ Q̄to huilitas ē sic omichin? Nā sic iste lapis facit hoiez fortē: sic huilitas reddit hoiez fortē 3 ipsū dyabolū. vtz de dd̄. i. reḡ. Vbi samuel venit ad yesse q̄ hūit. viij. filios. de hijs nullū elegit n̄ illū q̄ fuit despect? a hūit. s. dd̄. a ille vitat leonē vrsū a goliā Ita huilitas vitat dyabolū. mūdū. a propriā carnē. a ido fuit exaltat? sup oēs frēs Ergo q̄ se huiliat exaltabit? Sedo dico q̄ vera huilitas omē dat in pictuis Nā legit q̄ rōni dep̄gebāt humilitatē ad modū hoīs habēs caput inclinātis cū nigris vestibz ad ābulandū cū baculo et ad seruiendū Sic ad p̄positū vera huilitas d̄z hrē q̄tuor additiōes bōs p̄ma additiō q̄ hūit se vilē sp̄ velit reputat in p̄sona: q̄ uis sit pulc̄r. iustus a nobil̄ vtz de dd̄ q̄ fuit pulc̄r tñ reputauit se velut canē mortuū mordē nolē tem. vtz. i. reḡ. qñ ipsū saul p̄seq̄ batur. ido imago inclinauit caput suū Sedā additiō ē q̄ rer? hūit d̄z se reputat exulē in d̄scia a patū i oībz mādatis dei q̄ ad deū p̄tinēt Et dicat istud p̄s. Parat? sū a nō sū turbat? eo cū baculo ad ābulandū Tercia additiō d̄z eē q̄ rer? humil̄ se sp̄ ostēdat despectū vtz

in h̄ euāgelio. qz a lōge stetit reputauit se indignū oculos leuare ad dñm: ido imago hūit migrare stimēta Q̄ta additiō vere huilitatis q̄ humil̄ se sp̄ reputet ad seruendū alijs q̄si de iure teneat: tñ nō p̄tiet sibi ad seruiendū mēdū vtz de xp̄o dñō nr̄o: q̄ fuit mḡ et dñs a tñ seruauit suis discipul̄: la uando pedes eoz Vñ ait Discite a me: qz mitis sū et humil̄ corde. a sic p̄z scādū q̄ vera huilitas omē dat in picturis Si em̄ rōni q̄ erāt pagani sic dep̄gebāt huilitatē q̄nto magis nos xp̄iani Tercio dico q̄ huilitas omē datur in sc̄pturis Nā sac̄ sc̄ptura omē dat huilitatē: et vitupat supbiā q̄ est sua c̄traia. a ido huilitas meliorē p̄tē elegit q̄ sua c̄traia Nā supbia elegit qd̄ ē eē. vt p̄p̄cite de quibz d̄t sc̄ptura Amāt p̄mas sedes i sinagoḡ. salutaciōes in foro ab oībz vocat̄ rabbi qd̄ est mḡ a tñ itus ē vacuū et solū q̄rit qd̄ ē eē Sz econūso huilitas cū sua c̄traia diuidēs elegit p̄tē meliorē ab itra Vñ ap̄ls ad cor̄. Nā gla nr̄a h̄ est testioniū d̄scie nr̄e: a d̄? videt in abscondito cogitaciōes hoīm. Itē superbia eligit corticē: h̄ huilitas nucleū vt̄ ide d̄? h̄ōret a p̄rim? edificat̄ Itē superbia eligit paleas vane gl̄e: h̄ huilitas eligit granū vt colūba. Vñ dicit aīa deuota in cāti. Mīa hūit q̄si oculi colūbarū sup aq̄rū riuos Itē superbia eligit florē h̄ huilitas fructū Vñ in cāti.

fructus ei? dulcis gutturi meo.
Itē supbia eligit montē eleuatio
nis h̄ huilitas eligit vallē dep̄ssio
nis: a huilitas meliorē p̄tē hēbit
qz mōtes sūt aridi mōtes sūt dui
montes sūt tēpestuosi Itē supbi
nūc aidi sūt in deuocōe. nūc duri
in p̄mi op̄passiōe. nūc steriles in
bonoz op̄ez fr̄ificacōe. et mōtes
sūt tēpestuosi i vaia tēptacōe S;
ecōtraio valles sūt tute a molles
Ita huiles sūt irrigui in lacriaz
effusiōe. sūt fr̄iosi i bonoz op̄ez
fructificacōe. sūt molles in p̄mi
op̄passiōe. sūt t̄quilli in pacis cō
passiōe Vnde videm? qn̄ aq̄ fluit
tūc fluit de mōtibz in vallē sic gr̄a
dina in corda hoīm humiliū Vñ
greḡ. Quāto arbor altior: tanto
motus p̄mior a q̄nto arbor p̄fun
dior: tāto firmior Itā hūil̄ q̄nto
p̄fundior stat in huilitate: tāto se
curior a tēpestate h̄ mūdi Ergo
ad thēa Qui se humiliat aē. Q̄ t̄to
omēdat̄ humilitas in figuris. qz
supbia gerit figurā oīm viciōz. ē
em̄ sic rex q̄ nō vīt sol? h̄ qn̄ sup
bia venit in cor hoīs p̄la p̄tā se
quunt̄. s̄ auaricia accidia aē. It̄ do
dicat poeta. si tibi gr̄a. si sapiā for
maqz detur Sola supbia destruit
oīa si comitet Vñ videm? p̄ exp̄ien
tiā qn̄ aliq̄s vult vas aliqd̄ fr̄agē
iactādo ad t̄iā p̄o eleuat Q̄nto ei
altū? eleuat tāto ḡuius cadit Itā
dyabolus qn̄ vult hoīez fr̄agē in
oībz v̄tutibz destruēdo: p̄mo ip̄m
eleuat in supbia Itē dyabol? fac

sic auicla q̄ non p̄t fr̄agē nuōe vo
lat in altū a p̄mittit cadē sup la
pidem vt saltē p̄ casū fr̄agat. quā
nō potuit rostro fr̄agē Itā diabol?
quē nō p̄t fr̄agē i huilitate ducit
in altū supbie et h̄ōris h̄ mūdi:
vt cadat sup lapidē. vt peccet in
p̄mibz q̄ est lapis fūdamēti to
tius eccl̄e Vñ apl̄s Petra aut̄ erat
p̄ps Itē videm? qz mlti sūt simpli
ces a huiles. h̄ si eleuā ad h̄ōres
mutāt moēs Vñ Q̄ntumcūqz fue
rit oīs vil̄ a dēsp̄cā: si nola p̄di
tur ad collū sp̄ nitit̄ p̄cedē alias
oues: a repūt se meliorē Itā q̄ntū
cūqz h̄ō humil̄: si collo suo nola
supbie app̄edit̄: se exaltat. Itē vi
dem? qz liḡ putrida et vermes de
nocte splēdēt et in die nō. h̄ ē in
die iudicij qn̄ orit̄ sol iusticie Itē
destruit sepe supbia hoīez in cor
pore. in aīa et in rebo. Hui? legi?
figura. iij. reḡ. xij. Moab rex ig
nobil̄ sc̄psit ad iorā Veni et vide
am? nos mutuo a da in filiā tuā.
Tūc rex isrl̄ nobil̄ a potēs resc̄p
sit ei r̄soie in pabolis Cardo illa
herba sc̄psit cēdro in libano. des
in filiā tuā Cedar de libano vīt a
duōuit in potētia sua oēs bestias
cāpi a cūlcauerūt cardinē: a ad
nihilū redactus est cardo Et istā
pabolā resc̄psit vt attēdēt de sua
supbia h̄ noluit acq̄escē Tādē ve
nit rex isrl̄ potētia maḡ a regio
nē cardis destruxit a ip̄lū infecit
Itā morat̄ cardo ē supb̄ h̄ō stās
in cāpo hui? mūdi Cū em̄ floret

in fortuna credit se deo assimilari
Scribit ergo ad cœdru in monte
libano. i. ad xp̄m. Da m̄ filiam. i.
gliaz in h̄ mūdo: in futurū credēs
p̄ superbiā gl̄iam etnā acquirē.
S; cœdr? de libano. i. xp̄c cōuocat
oēs bestias t̄re. i. spūs malignos
a dat eis pt̄atem: vt cardinem in
campo supbie stantē calcant h̄
p̄ mortē et miseriā: et in futuro p̄
etnā dānacōez. Et ideo am̄nādo
oībo superbiis d̄t prop̄ba in p̄s.
Vos at̄ sic vnus de p̄ncipib; cade
tis. qz sic ille p̄nc̄ps superbo lu
cifer cœdit et ille superbo moab
rex: ita oēs supbi. Id̄o q̄ ad th̄ea
Qui se humiliat exaltabitur etc.

Dm̄ca. xij Sermo. liij

Urdos fecit audire Mat.

vij. Nō q̄ sic videm? vnū

qd̄qz opus laudat suum

factorē. q̄a si opus ē bonū: tūc q̄
inspicit d̄t Q̄ bon? et subtilē est
ille artifex qui fecit h̄ opus S; si
opus ē nullius valois: tūc vitu
perat suū artificē ita q̄ q̄ inspicit
dicit Qual̄ ignar? fecit h̄ opus.
Ita carissimi tria opa subtilia et
pulchra q̄ videmus ad oculū lau
dant suū opificē qui ē de? creator
oīm. p̄mū est opus creacōis qd̄
fecit valde potē. s. creādo cēlū a
terriā a mare. mōtes etc. a oīa q̄ in
eis sūt. in h̄ ope latet sua potētia
Vñ aug. Si videre aliquē opificē
qui tale cēlū. talē t̄rā et talia q̄ in
eis sūt poss; facē: vere vellē dicē q̄
ess; de? S; ex q̄ null? hō p̄t talia

facē: meito d; hō deū laudare. d.
bene oīa fecit Secundū opus est
ordinacōis: et h̄ fecit valde sub
tilit̄. sic videm? q̄ ordinat fideā in
cēlo. et planetas solē et lunā que
tenēt cursū suū in speris subtilib;
ascendētes a descendētes. eos re
deuntē diē a noctē estatē a hye
mē: q̄ oīa subtilit̄ ordinauit Vnde
p̄s. B̄ndicite. i. laudate oīa opa
dm̄ dñō laudate etc Tercium est
opus sanacōis: a h̄ fecit miseri
corditer Vñ ap̄ls ad titū Nō ex
opib; iusticie q̄ fecim? nos h̄ fm̄
suā miām saluos nos fecit de? p̄
redēp̄cōez a sanacōez corp̄is a aīe
a de h̄is loquit̄ i euā. hodierno
.. Xiens ihs de finib; t̄ri illius
regionis vbi p̄dicauit a īfirmos
sanauit Et venit p̄ sidonē p̄ illam
regionē. et venit ad mare galilee
inter medios fines decapoleos. i.
decē ciuitatū q̄ iacuerūt circa illd̄
maē Et cū ibiremit ad maē addu
cunt ei hominē mutū a surdū Et
amici ei? rogabāt eum vt manū
sibi iponat Et dñs miā mot? edu
xit eū de turba seorsū. i. sepatū et
misit digitos in aures ei? a acce
pit de salua oris: et tetigit ligūā
ei? vñ suspiciēs in cēlū ihs inge
muit: a ait illi Effeta id ē apire. a
statim apte sūt aures ei? et solutū
est vīculū ligue ei? et loq̄bat̄ rōē
Et p̄cepit illis ihs ne aliam di
cēt. dans nob̄ exēplū q̄ de bonis
opib; nō debem? vanā gl̄iaz q̄rē
Quāto eis p̄cipiebat: tāto plus